

กระทรวงศึกษาธิการ

ธรรมชาติเลี้ยงชีวิต

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

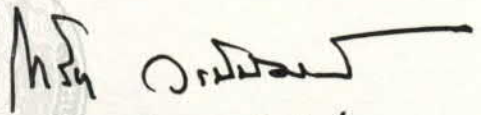
คำนำ

กรมวิชาการ โดยศูนย์แนะแนวการศึกษาและอาชีพ ได้จัดทำหนังสือชุด “ชีวิตต้องสู้” ขึ้นเพื่อให้เด็กและเยาวชนทั้งในและนอกระบบโรงเรียนเห็นคุณค่าของการทำงานและการประกอบอาชีพอิสระ รวมทั้งให้เห็นช่องทางและมีแรงบันดาลใจที่จะทำงานและเลือกอาชีพทั้งในปัจจุบันและในอนาคต หนังสือ “ธรรมชาติเลี้ยงชีวิต” เล่มนี้เป็นส่วนหนึ่งของชุด “ชีวิตต้องสู้” แต่ดัดแปลงเนื้อหาและรูปแบบให้เหมาะสมกับเด็กระดับประถมศึกษา

กรมวิชาการขอขอบคุณนายสมบัติ ทองไกรรัตน์ ที่ให้นำเรื่องราวชีวิตจริงมาเผยแพร่ และขอขอบคุณบริษัทสื่บุญเรืองฟิล์ม จำกัด ที่อนุญาตให้นำบทโทรทัศน์มาดัดแปลงเป็นหนังสือเล่มนี้

หวังว่าหนังสือเล่มนี้จะอำนวยประโยชน์แก่เด็กและเยาวชน ตลอดจนผู้อ่านทั่วไปตามสมควร

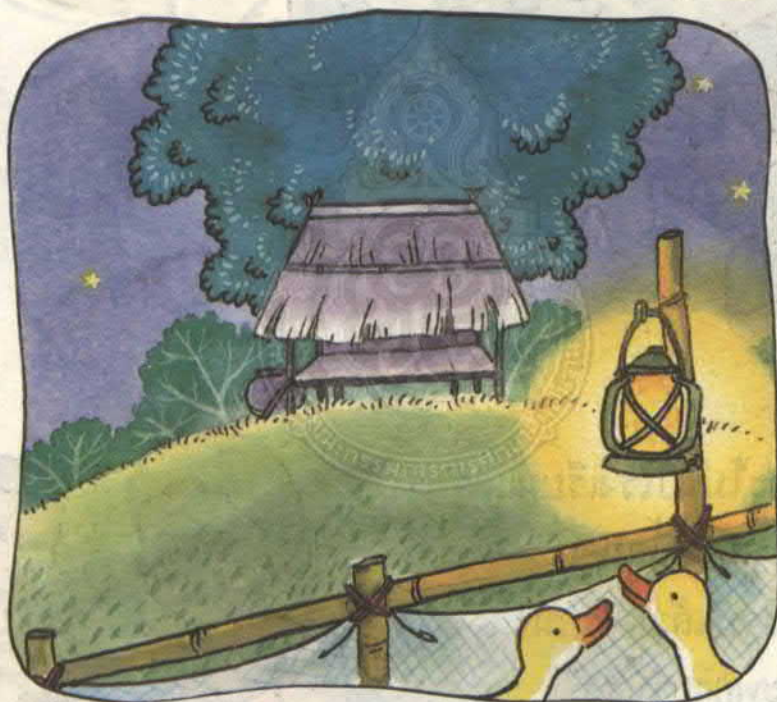

(นายโกวิท วรพิพัฒน์)

อธิบดีกรมวิชาการ

14 กันยายน 2530

ธรรมชาติเลี้ยงชีวิต

ณ อำเภอพัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม
สมบัติ ทองไกรรัตน์ กำพร้าพ่อ เมื่ออายุได้เพียง 15 ปี เขาตัดสินใจ
หยุดเรียนกลางคัน เพื่อหาอาชีพเลี้ยงตนเองและครอบครัว

“แม่ครับ ผมจะไม่ไปโรงเรียนแล้วครับ”

“อ้าว ทำไมล่ะลูก ปีนี้ลูกอยู่ ม.5
แล้วนี่ อีกปีเดียวก็จบแล้ว เรียนให้
จบหกเถอะ แม่จะพยายามส่ง”

“ไม่ล่ะครับ ผมตั้งใจว่าจะออกมา
ทำมาหากินดีกว่า”

“จะทำอะไรล่ะลูก”

สกค

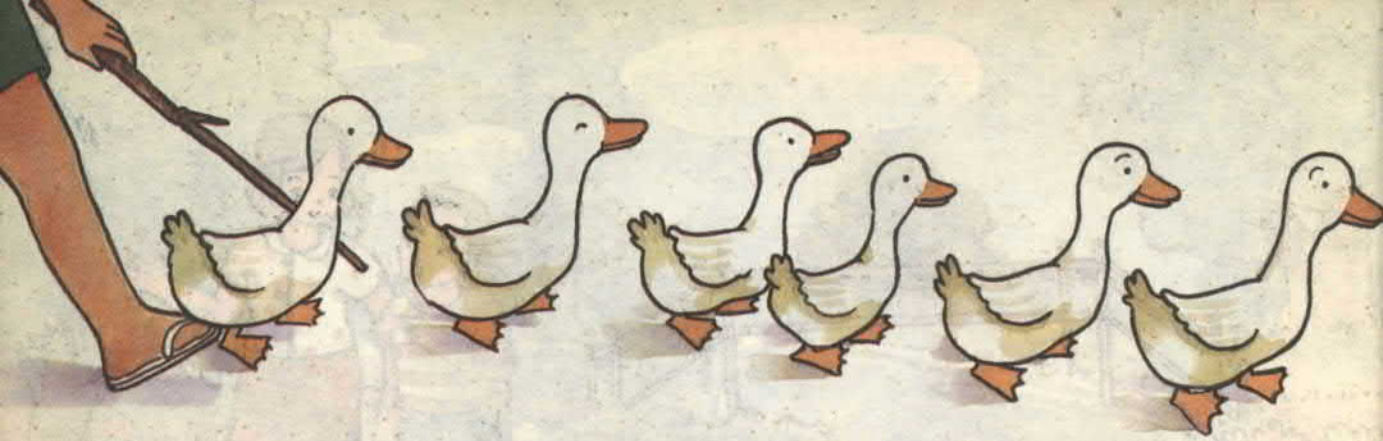

ขณะที่เดินไปตามลำคลองกับพี่สาว
พลันความคิดก็เกิดขึ้น
“พี่ครับ เลี้ยงเปิดขายไข่ดีไหมครับ”

“จะทำจริง ๆ เรอะ”
“ครับ ถ้าผมมีทุน”
“เฮ้อ พี่ให้หมดตัวเลยนะนี่”
“500 ผมซื้อลูกเปิดหมดเลย
นะครับ”
“อ้าว แล้วเล่าเปิดกับอาหาร
เปิดละ”

“ผมจะทำเล่าเองครับ เรื่องอาหารไม่ต้องซื้อหรอกครับ มีแล้วตามธรรมชาติ”

ทุกวัน ชาวบ้านแถบนั้น จะเห็นสมบัติไล่ต้อนฝูงเป็ดด้วยไม้รวกลำยาว ไปตามห้วย หนอง คลอง บึงต่าง ๆ เขาเฝ้าดูชีวิตของลูกเป็ด สังเกตดูว่ามันกินอะไรบ้าง แล้วเขาก็ช่วยหาอาหารให้มัน ไม่ว่าจะเป็น หอย ปู ปลา และไส้เดือน

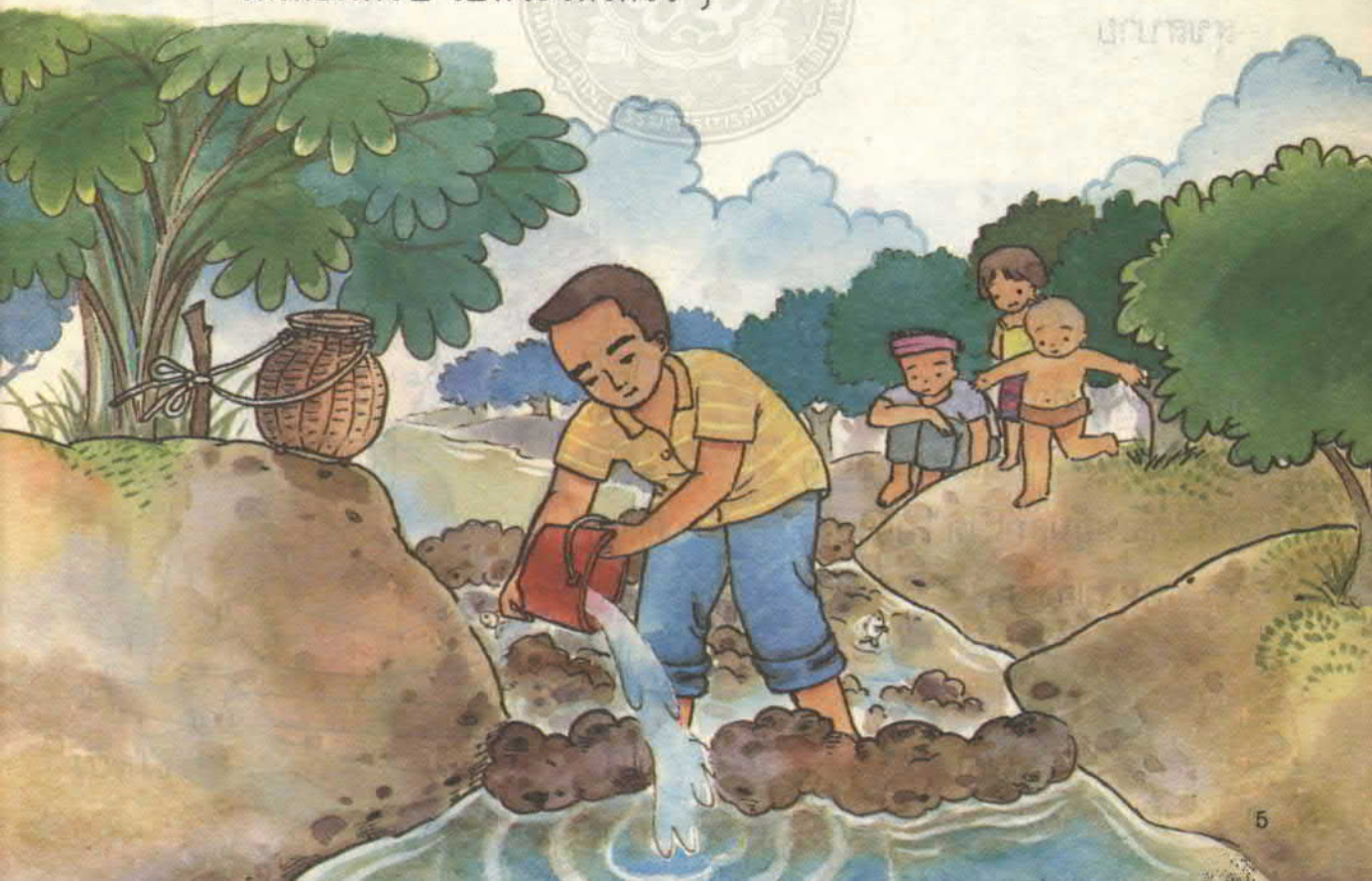

ไส้เดือน เป็นอาหารเสริมอย่าง
ดีของลูกเปิด

หลังจากที่ค่อย ๆ ต้อน ลูกเปิด
เข้าเล้า ระวังไม่ให้มันตกใจ ทุกเย็น
สมบัติจะต้องตระเวนไปหาไส้เดือน
ใช้จอบขุดใส่กระบุง หาบไปให้ลูก
เปิด

บางวันเขาจะกันทำนบวิดน้ำ จับปลาตัวโตกลับไปเป็นอาหารที่บ้าน
ส่วนลูกปลา ลูกกุ้งตัวเล็กตัวน้อยก็ให้เป็นอาหารลูกเปิด
“นั่นอะไร จ๊ะ”
“ไส้เดือนครับ เปิดจะได้โตไว ๆ”

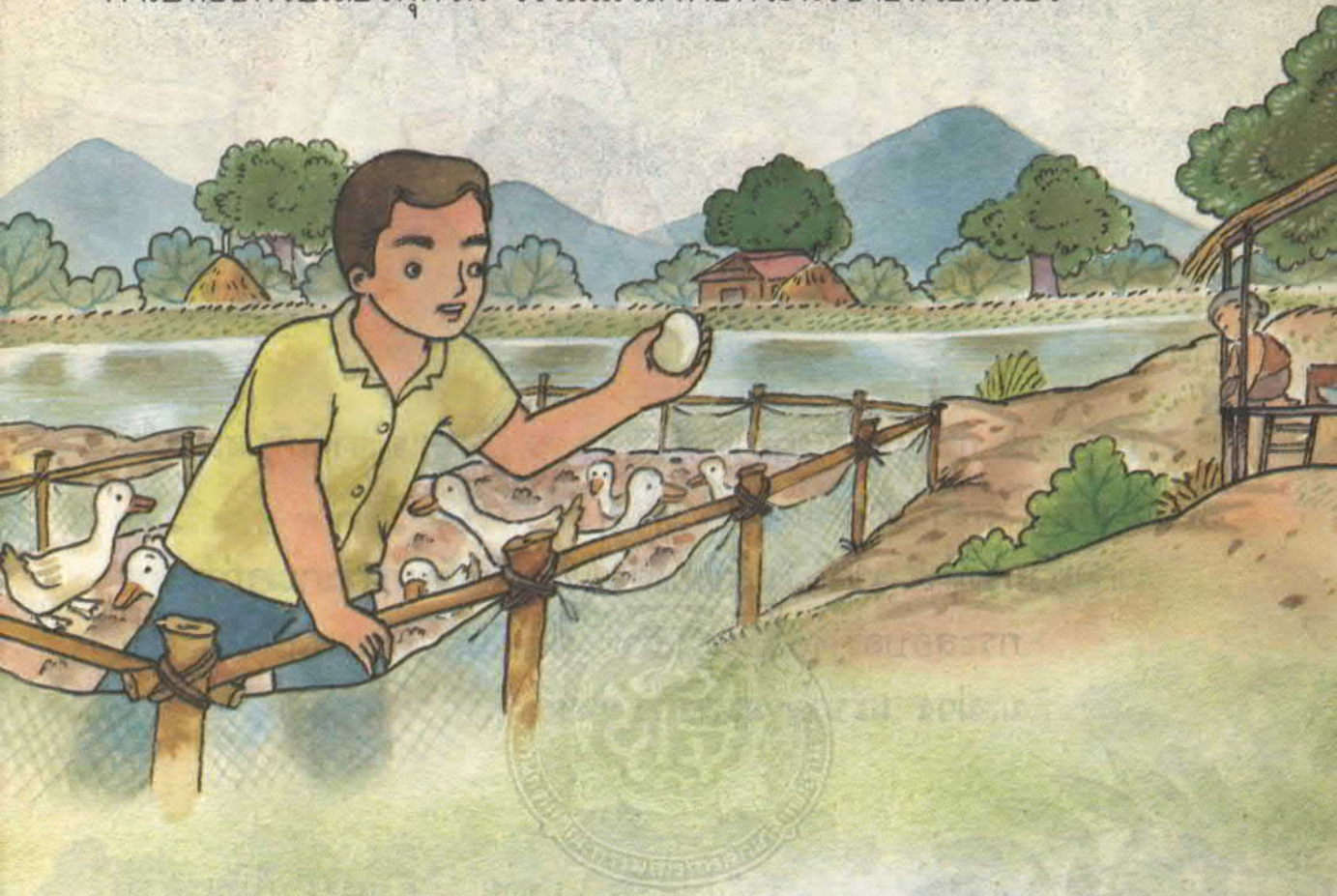

เนื่องจากเค้าเปิดของสมบัติอยู่ริมทุ่ง
 ฉะนั้นทุกคืนก่อนนอน สมบัติจะออกไปดูลูกเปิด ดูแลให้มันอยู่อย่าง
 สุขสบาย

“เออ ที่ว่าง ๆ ตั้งเยอะ ไป
 นอนด้วยกันทำไมนะ”
 สมบัติพึมพำ ขณะที่ค่อย ๆ
 เอามือช้อนอุ้มลูกเปิดไปวางไว้
 อีกมุมหนึ่งของเค้า

เช้าตรู่วันหนึ่ง สมบัติตื่นตื่นที่เห็นไข่เปิด เปิดบางตัวเริ่มออกไข่แล้ว
เขาเก็บมันไว้ในตะกร้า พ่อเต็มก็นำไปส่งร้านอาหารในตลาด เขาต้อง
พาเปิดออกไปเลี้ยงทุกวัน จึงไม่มีเวลาพอที่จะนั่งขายด้วยตัวเอง

“แม่ครับ เปิดออกไข่แล้วครับแม่”

“เออ ฟองโตดีจริง จะเอาไป
ขายที่ไหนจ๊ะ”

“ผมติดต่อร้านอาหารในตลาด
ไว้แล้วครับ”

“จะได้ราคาหรือลูก ”

“ฟองละสลึงครับแม่ ผมเลย
ขายหมด ผมจะได้มีเวลาไปเลี้ยง
เปิดใจครับ”

ไผ่ร้อยฟองในสมัยนั้นขายได้เพียง 18-25 บาท แต่เขาก็เก็บสะสมไว้จนได้มากถึง 3,700 บาท แล้วนำไปซื้อที่ได้ 50 ไร่

เขาแผ้วถางที่ของเขา แล้วเอาเศษไม้ ที่ไม่ต้องการมาเผาถ่านขาย กระสอบละ 10 บาท แล้วปลูกไม้ยืนต้นประเภทผลไม้ เช่น มะม่วง มะขาม มะพร้าว ฯลฯ

“แม่ครับ ผมขายไผ่ได้ แม่เก็บไว้นะครับ”

“จะ ลูกแม่ขยันจริงๆ ไม่เอาไปซื้ออะไรบ้างเหอรููก”

“ไม่ครับ ไม่จำเป็น ผมอยากมีสวนผลไม้ เก็บเอาไว้ซื้อสวนดีกว่าแม่เนะ”

“จ๊ะ”

“แหม หญ้าพวกนี้ งามดีจริงนะ” เพื่อนบ้านปรารภ

“ครับ มันน่าจะมามีวิธีการจัดหญ้าพวกนี้เอามาใช้ประโยชน์นะครับ”

สมบัติตอบ พลังนึกถึงวัวที่กินหญ้าเป็นอาหาร

ในบริเวณสวนบางแห่งมีหญ้าขึ้นกรูกรัง เขาจึงตัดสินใจซื้อแม่วัว
มาเลี้ยงหนึ่งตัวปล่อยให้มันเล็มหญ้ากินไปเรื่อย ๆ

7 ปีต่อมา แม่วัวตัวนี้ ออกลูกออกหลานได้วัวมากหลายสิบตัว

เมื่อมีสวน สมบัติต้องเอาใจใส่ดูแลสวนมากขึ้น จึงเลิกเลี้ยงเป็ด เขาไปสวนทุกวัน สมบัติจึงซื้อจักรยานมาใช้หนึ่งคัน เมื่อมันเสีย เขาก็ลองซ่อมเอง ในที่สุดเขาก็สามารถซ่อมได้ทุกส่วนทั้งคัน และสามารถซ่อมรถจักรยานยนต์ได้อีกด้วย เขาจึงเปิดบริการรับซ่อมรถจักรยานมีรายได้เดือนละ 800-900 บาททุกเดือน

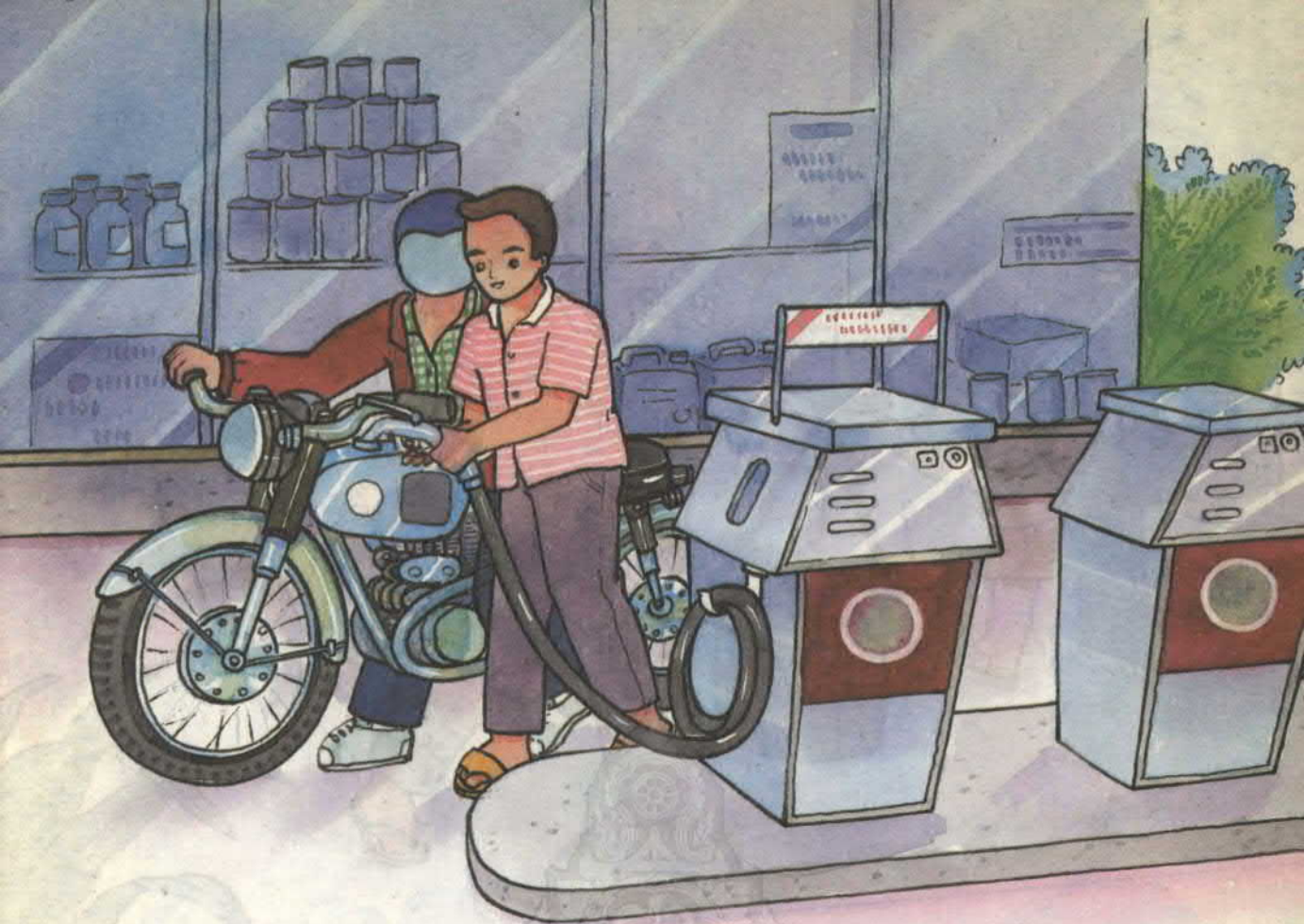
“ทำอะไรจะนั้น”

“ลองดูครับ ทำไมอย่างมันแบบบ่อย ๆ”

“คงร้ว ใช้ไหม”

“ครับ ลมออกน้ำเป็นฟองเลย”

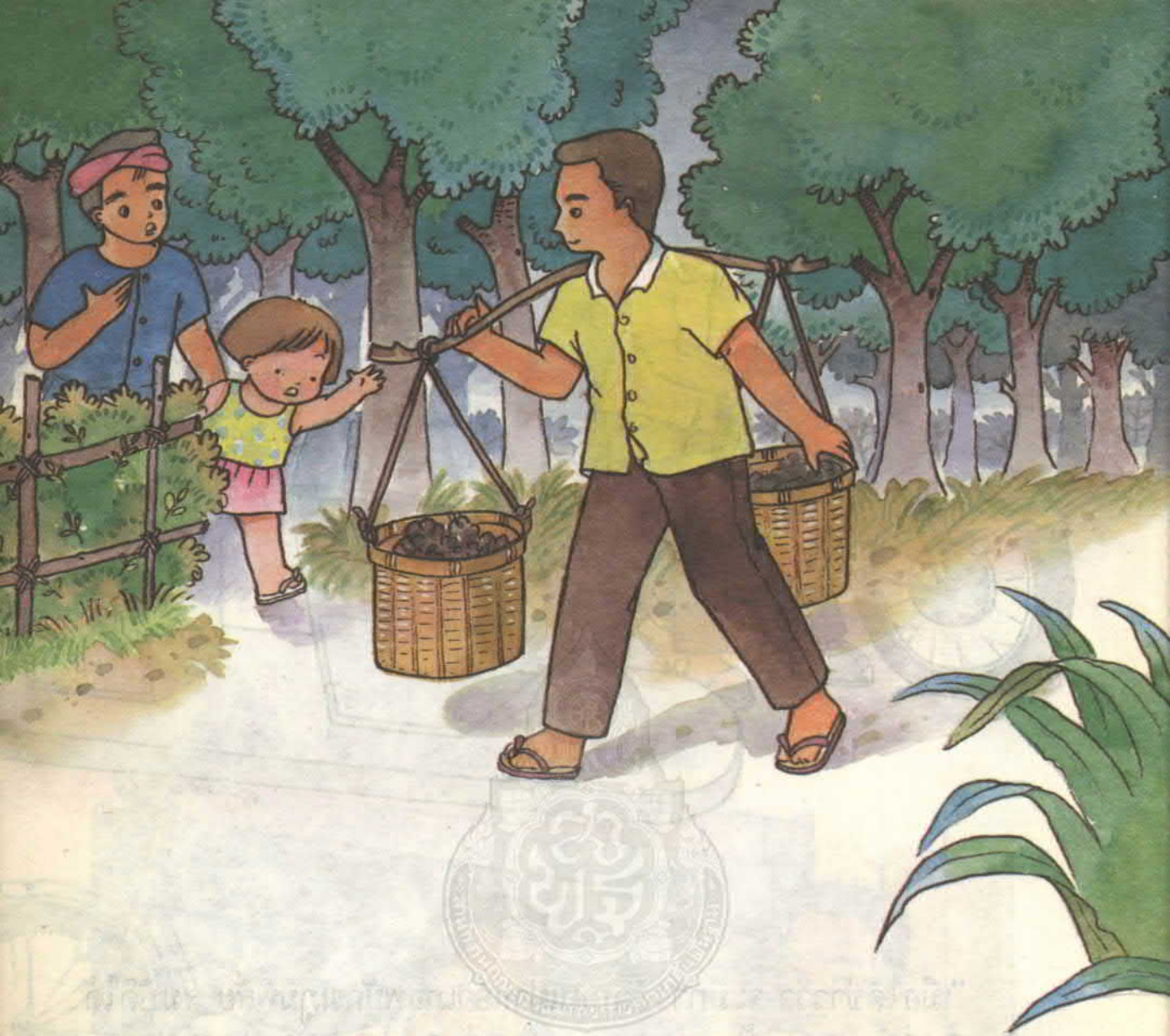
“เมื่อได้ข่าวว่า จะมีการตัดถนนผ่านอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย สมบัติได้
กว้านซื้อที่ดินบริเวณนั้นหลายแปลง และเมื่อมีถนน รถวิ่งผ่านที่เขา
เขาจึงเริ่มขายน้ำมันเบนซิน โดยเริ่มจากกิจการเล็ก ๆ ที่ต้องใช้มือหมุน
เอาน้ำมันจากถังเข้าสู่หลอดตวง แล้วจึงถ่ายเทเข้าถังน้ำมันรถ ไม่นานต่อ
มา สมบัติก็ได้เป็นเจ้าของปั้มน้ำมันขนาดมาตรฐาน

“น้ำมัน 2 ลิตร”

“เฮาโลด”

“ขายเอง ต้องลดให้ด้วยนะ”

“บ่เป็นหยั่ง ลดได้ขายถูก ๆ”

ยามค่ำ รถบางตาลง ไม่ค่อยมีคนมาซื้อน้ำมัน สมบัติก็ไปดูแลต้นไม้
ในสวน เก็บขี้วัวหอบไปใส่ต้นไม้ ไปใส่นา ทำให้ต้นไม้ และข้าวของ
เขา งอกงาม ได้ผลเต็มเม็ดเต็มหน่วย

“หาบผลไม้ไปขายหรือ”

“บ่แม่่น ขี้วัว”

“เอาไปเอ็ดหยัง”

“ทำปุ๋ย ดีตัว”

เมื่อมีเวลา สมบัติพาครอบครัวไปพักผ่อน สุดอากาศชายทะเล แวะ
รับประทานอาหารทะเล ก็ได้แนวคิดในการทำกุ้ง ฉะนั้นต่อมาเขาก็มี
บ่อเลี้ยงกุ้ง 8 บ่อ มีรายได้ปีละนับแสน

“อ้อม กุ้งบางแสนนี่ อร่อยจัง กินอีกซีแม่”

“ไม่ไหว อิ่มแล้ว หวานอร่อยจริง ๆ”

“พ่อขา วันหลังเรามากินอีกนะพ่อนะ”

“อยากกินก็น่าจะลองเลี้ยงดูนะ ดีไหมแม่”

“จะ ขยันทำก็ดีซี”

ในปี 2518 สมบัติ ทองไกรรัตน์ สร้างสถานี่ขนส่งอำเภอยัคฆภูมิ-
พิสัยมูลค่า สามล้านห้าแสนบาท ให้ทางราชการ เพื่อเป็นสมบัติของแผ่นดิน
จะได้เป็นประโยชน์แก่เพื่อนร่วมชาติ

จากปี 2527 จนถึงปัจจุบัน สมบัติ ทองไกรรัตน์ ได้รับเชิญเป็นวิทยากร
แนะนำการเลี้ยงกุ้งและเล่าประสบการณ์ของชีวิต

“อะไรคือเคล็ดลับที่ทำให้คุณสมบัติ ประสบความสำเร็จในชีวิต
ครับ”

แนะนำการเลี้ยงกุ้ง

“ก็ไม่ใช่เคล็ดลับอะไรหรอกครับ คนเราถ้าทำอะไรทำจริง ประหยัด
และควบคุมใจตัวเองได้ ใจคนเรานี้สำคัญครับ ถ้าเราสามารถควบคุมใจ
ของเราให้อยู่ในทางที่ถูกที่ควรเสมอ จะทำอะไรก็สำเร็จครับ”

นอกจากจะอุทิศที่ดินเป็นสาธารณสมบัติแล้ว สมบัตียังบริจาคเงิน
เป็นแสน เพื่อสมทบสร้างวัดป่าพยุหคณาราม ให้เป็นศาสนสถาน

ในวงสังคม สมบัติได้เป็นประธานชมรมลูกเสือชาวบ้าน ตั้งแต่ปี
2525 จนถึงปัจจุบันและยังเป็นนายกสมาคม เจี๊ ของจังหวัดมหาสารคาม
อีกด้วย

“สวัสดีครับ ท่านประธาน”

“ครับ สวัสดี ลูกเสือชาวบ้านทุกคน”

ในปี 2530 สมบัติ ทองไกรรัตน์ อายุ 49 ปี มีครอบครัวและบุตรชาย
หญิง 5 คน อยู่ที่บ้านเลขที่ 211-213 ต.ประหลาน อ.พัคฆภูมิพิสัย
จ.มหาสารคาม

“สวัสดีครับ คุณสมบัติอยู่ไหมครับ”

“ครับ ผมเองครับ”

“อ้าว ผมคิดว่า คนขายน้ำมัน”

“ครับ ผมยังขายอยู่ครับ”

“เอ๊ะ ไม่ได้ยุ่งเหยิง ะ หรือครับ”

“ไม่ทำงานแล้วจะเอาอะไรกินล่ะครับ”

เรื่อง ธรรมชาติเลียงชีวิต

ผู้เรียบเรียง	นางสาววารุณี	ธนวานิช
ผู้วาดภาพ	นางสาวประกายเดือน	บวรวิญญานันท์
คณะกรรมการกิจสือเพื่อการแนะแนว	นายสวัสดิ์	สุวรรณอักษร
	นายสมพงษ์	พละสุรย์
	นายมะเตือ	เสมา
	นายธรรมศักดิ์	มีอิสระ
	นางประณม	จันทิม
	นางสาวพรรณงาม	แย้มบุญเรือง
	นางสาวสมพร	จารุณี
	นางสาววารุณี	ธนวานิช
	นางสมปอง	อิงสกุล

พิมพ์ครั้งที่

1

จำนวน

20,000 เล่ม

พิมพ์ที่

โรงพิมพ์การศาสนา กรมการศาสนา
314-316 ปากซอยบ้านบาตร ถนนบำรุงเมือง
เขตป้อมปราบฯ กรุงเทพฯ 10100

ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา

นายปทุม ผิวนวนล

ปีที่พิมพ์

พ.ศ. 2530

ISBN 974-267-401-9

